

Bubbels bij de Waterdraken

Is geschreven door Dawn Avalon
Illustraties eveneens door Dawn Avalon
Vierde Uitgave 2017
Alle rechten voorbehouden.

Het kleine draakje zuchtte diep. Het was erg donker zo ver bij de vuurdraken vandaan. De sterren boven hem glinsterden als betoverde diamanten. En de maan scheen alsof ze alle antwoorden wist.

Of de maan ook wist welke kant hij op moest gaan? Onzeker keek Bubbels in het duister om zich heen.

"Ik ga naar links," besloot hij. Het draakje deed een stap naar links. Oei, hoe kon het opeens zo glibberig zijn? Bubbels probeerde zich staande te houden. Tot hij ineens op zijn staart viel. En pardoes ergens af gleed!

Voordat hij zich ergens aan vast kon grijpen, buitelde hij holder de bolder de berg af. Met een luide plons, viel het draakje in een rivier. Hoestend en proestend kwam hij weer boven water. Alle machtig! Alles duizelde.

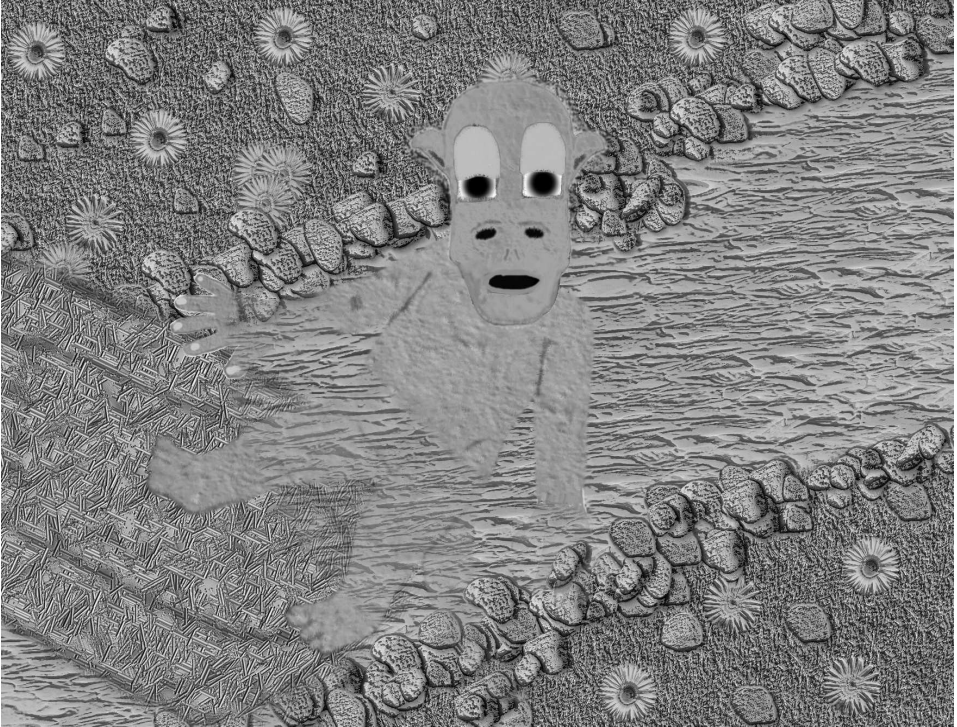
Het draakje schudde vlug zijn hoofd. Wat niet hielp, want de aarde bleef schommelen.

"Dat kan toch niet?" mompelde hij voor zich uit.

De aarde kon toch niet zo maar bewegen? Verbaasd keek hij om zich heen. Overal was water! Bubbels was op iets drijvends gevallen! En dat drijvend iets dreef met de sterke stroming van de rivier mee.

"O, nee!"

Wat moest hij doen? Nu kwam hij beslist nooit bij zijn eigen soortgenoten. En wat misschien nog wel erger was;

Bubbels kon niet zwemmen! Het doodsbang draakje ging op zijn knieën zitten. Zo stijf mogelijk hield hij met zijn kleine handjes de takken vast. Hij was er inmiddels achter gekomen dat het drijvend iets een nest was.

De schok van de val had ervoor gezorgd dat het nest los was geraakt. En daar dreef hij dan. Dit overleefde hij beslist niet. Het liefste hield hij zijn ogen stijf dicht.

Het kolkende water liet het net over het water tollen, tot Bubbels er misselijk van werd. Vervolgens schoot hij van links naar rechts over de woeste rivier. Hij was er zeker van dat hij elk moment in het water zou vallen! Toen het